

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie dotyczącej rozpoznania zażalenia **J. F.**
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K.
z dnia 4 września 2017 r. o odmowie wszczęcia śledztwa, sygn. akt 1 Ds. [...],
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 26 września 2018 r.,
na posiedzeniu w przedmiocie wniosku Sądu Rejonowego w K.
zawartego w postanowieniu
z dnia 18 czerwca 2018 r., II Kp [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. II Kp [...], Sąd Rejonowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia J. F. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 4 września 2017 r. o odmowie wszczęcia śledztwa, sygn. akt 1 Ds. [...], w sprawie czterech czynów z art. 231 § 1 k.k. (jeden także w zw. z art. 11 § 2 k.k.) rzekomo popełnionych przez sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w K. oraz w Sądzie Okręgowym w K. - wobec stwierdzenia, iż nie zawierają one znamion czynu zabronionego.

Wniosek uzasadniono faktem, że sprawa dotyczy zawiadomienia złożonego przez J. F. o przestępstwach, które mieli popełnić m.in. sędziowie orzekający w tymże Sądzie Rejonowym w K. oraz Sądzie Okręgowym w K., z którymi innych

sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w K. łączą nie tylko relacje zawodowe, ale i również koleżeńskie, co skutkuje uznaniem, iż dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, by sprawę tą rozpoznawał inny równorzędny sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Tak właśnie jest w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy w K. stanął przed koniecznością rozpoznania zażalenia J. F. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej – według treści złożonego przez tegoż J. F. zawiadomienia – sędziów orzekających w tymże Sądzie, jako rzeczowo i miejscowo właściwym do rozpoznania tego zażalenia, a także nadrzędnym nad nim instancyjnie sądzie – to jest Sądzie Okręgowym w K..

Wobec zaistnienia tego rodzaju zaszłości - w ocenie Sądu Najwyższego – samo rozpoznanie niniejszej sprawy w tym właściwym – wedle obowiązujących regulacji - Sądzie mogłoby stworzyć subiektywne przekonanie – tak u samego J. F., jak i osób postronnych - o braku warunków do bezstronnego i w pełni niezawisłego jej rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, OSNwSK 2008, poz. 2077). Nie bez znaczenia jest przy tym to, że zważywszy na te personalne uwarunkowania pozostawienie sprawy sądowi właściwemu mogłoby podważać zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów, jako orzekających we własnych, bo siebie dotyczących sprawach, a tego rodzaju spekulacje z pewnością nie budują autorytetu wymiaru sprawiedliwości i przez to nie leżą w jego interesie.

Okoliczności te, nawet gdyby nie kwestionować tego, że brak jest obiektywnych powodów do powątpiewania w bezstronność sędziów Sądu Rejonowego w K., prowadzą do uznania, że w wspomnianym interesie wymiaru

sprawiedliwości leży rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez sąd inny niż właściwy, tj. Sąd Rejonowy w S.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.